

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุของพยานาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุขโดยส่วนรวมและในรายด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านที่อยู่อาศัย ด้านบทบาทในครอบครัว และด้านการใช้เวลา โดยเปรียบเทียบการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุระหว่างพยานาลวิชาชีพจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ุณิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งปัจจุบัน จำนวนปีก่อนการเกษียณอายุราชการ รายได้ต่อเดือน ลักษณะครอบครัว ภาวะสุขภาพ โรคประจำตัว งานอดิเรก และความรู้เกี่ยวกับกระบวนการการสูงอายุ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

พยานาลวิชาชีพที่มีปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ุณิการศึกษา สูงสุด ตำแหน่งปัจจุบัน จำนวนปีก่อนการเกษียณอายุราชการ รายได้ต่อเดือน ลักษณะครอบครัว ภาวะสุขภาพ โรคประจำตัว งานอดิเรก และความรู้เกี่ยวกับกระบวนการการสูงอายุแตกต่างกันจะมีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุราชการต่างกัน

ประชากร คือ พยานาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุข 19 แห่งทั่วประเทศ ที่มีอายุระหว่าง 40-59 ปี จำนวน 995 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือพยานาลวิชาชีพที่มีอายุระหว่าง 40-59 ปี ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุข 19 แห่งทั่วประเทศ จำนวน 285 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

- แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ุณิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งปัจจุบัน จำนวนปีก่อนเกษียณอายุราชการ รายได้ต่อเดือน ลักษณะครอบครัว ภาวะสุขภาพ โรคประจำตัว งานอดิเรก คำถามมีลักษณะเป็นแบบตราจสอบรายการ (check list) จำนวน 10 ข้อ
- แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกระบวนการการสูงอายุ รูปแบบข้อสอบเป็นปรนัยเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ ดังนี้ ทฤษฎีการสูงอายุ 8 ข้อ การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและสุริวิทยาในผู้สูงอายุ 16 ข้อ การเปลี่ยนแปลงทางจิตอารมณ์ 7 ข้อ การเปลี่ยนแปลง

ทางสังคม 4 ข้อ ซึ่งมีระดับความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.85 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.2-0.7 ดังตาราง 37

3. แบบสอบถามวัดการเตรียมตัวก่อนการเกี้ยวนอนอายุราชการ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 64 ข้อ ซึ่งแบ่งเป็นการเตรียมตัวแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านสุขภาพ จำนวน 22 ข้อ ด้านการเงินจำนวน 11 ข้อ ด้านที่อยู่อาศัย จำนวน 11 ข้อ ด้านบทบาทในครอบครัว จำนวน 10 ข้อ ด้านการใช้เวลา จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีค่า reliability =.9311 ดังตาราง 38

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุมัติในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงพยาบาลศูนย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลและรองฝ่ายวิชาการของโรงพยาบาลศูนย์แต่ละแห่งที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเตรียมกลุ่มตัวอย่างให้พร้อมเก็บรวบรวมข้อมูลในวันและเวลาเดียวกันให้มากที่สุดหรือในวันที่กลุ่มตัวอย่างสะดวกที่สุด

3. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในวันและเวลาที่กำหนดได้ไว้ในแต่ละโรงพยาบาลโดยจัดให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามเป็นรายบุคคลในห้องประชุมที่จัดเตรียมไว้ สำรวจกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สามารถตอบแบบสอบถามในห้องประชุมได้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองเป็นรายบุคคล ในวันเดียวกันคนครบจำนวนที่กำหนด

4. ในแต่ละโรงพยาบาลผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบตามจำนวนที่กำหนด ให้ระยะเวลาในแต่ละแห่งภายใน 1 วัน รวมระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 17 วันคือตั้งแต่วันที่ 4 มีนาคม 2541 ถึงวันที่ 20 มีนาคม 2541 ผู้แบบสอบถามทั้งหมด 285 ราย คิดเป็น 100% ของแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดย หาค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนในแบบประเมินการเตรียมตัวก่อนการเกี้ยวนอนอายุราชการโดยส่วนรวมและในรายด้านจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เบริญ เทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความแตกต่างระหว่างการเตรียมตัวก่อนการเกี้ยวนอนอายุราชการของกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนรวมและในรายด้านจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลโดยใช้สถิติการทดสอบ t-test for

Independent Samples (t-test) ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม และ One Way Analysis of Variance (F-test) ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่ม และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ใช้วิธีทดสอบของเชฟเฟ่ (Scheffe's test) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการเตรียมการก่อนเกษียณอายุราชการของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุข สรุปได้ดังนี้

ด้านข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีอายุ 40-59 ปี ทั้งหมด 285 คน ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 64.6 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีบุตร 2 คน เป็นจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 มีภาระการศึกษาส่วนใหญ่คือปริญญาตรี จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 71.2 มีตำแหน่งปัจจุบันระดับหัวหน้าหรือผู้ป่วยเป็นส่วนใหญ่ โดยมีจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 48.1 ด้านจำนวนปีก่อนเกษียณเป็นผู้ที่อยู่ในช่วง 15 ปี ก่อนเกษียณจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 ส่วนใหญ่มีรายได้เดือนละ 20,001-30,000 บาท มีจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 ด้านลักษณะครอบครัวส่วนใหญ่อยู่กับคู่สมรสและบุตรมีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 มีภาวะอุบัติเหตุทางถนนป่วยเป็นบางครั้ง จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 78.0 ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัวจำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 62.1 เป็นผู้ที่มีงานอดิเรกเป็นจำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 74.7 โดยส่วนใหญ่ปัจจุบันไม่มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 รองลงมาคือข่านหนังสือ มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 และส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการการสูงอายุในระดับความรู้พอใช้ มีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8

ด้านการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุราชการ

การเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุราชการของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุข โดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.373 ช่องอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุราชการด้านสุขภาพในระดับดี ส่วนด้านการเงิน ด้านที่อยู่อาศัย ด้านบทบาทในครอบครัว และด้านการใช้เวลาว่าง อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุราชการเป็นรายชื่อพบว่าการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุราชการของพยาบาลวิชาชีพมีดังนี้

ด้านสุขภาพกาย มีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุ รายการในข้อที่ว่า “ท่านไม่สูบบุหรี่” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ข้อที่ว่า “ท่านไม่ดื่มสุรา” อยู่ในระดับต่ำมาก และ “ท่านรวมมัตรวง อุบัติเหตุ เช่นการหล่น และการเกิดอัคคีภัย” อยู่ในระดับต่ำ ตามลำดับ ด้านสุขภาพจิตมีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการในข้อที่ว่า “ท่านเตรียมจิตใจยอมรับสภาพความเป็นจริงของชีวิตว่าต้องมีการเกิด แก่ เจ็บ ตาย” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับต่ำ

ด้านการเงิน มีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการในข้อที่ว่า “ท่านเตรียมวางแผนตัดสินใจที่จะรับเงินบำเหน็จหรือบำนาญ” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับต่ำ

ด้านที่อยู่อาศัย มีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการในข้อที่ว่า “ท่านกำหนดสถานที่อยู่อาศัยภายหลังเกณฑ์ให้ล่วงหน้า” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับต่ำ และข้อที่ว่า “ท่านศึกษาถึงสถานะคงเหลือของผู้สูงอายุต่างๆ ในประเทศไทย” มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับน้อย

ด้านบทบาทในครอบครัว มีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการ ในข้อที่ว่า “ท่านเตรียมพร้อมที่จะเป็นผู้ให้คำปรึกษาปัญหาต่างๆ แก่สมาชิกในครอบครัว” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับต่ำ

ด้านการใช้เวลา มีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการในข้อที่ว่า “ท่านวางแผน เตรียมงานอดิเรกที่เหมาะสมไว้ทำยามว่าง หรือเพื่อผ่อนคลายอารมณ์” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับต่ำ และข้อที่ว่า “ท่านวางแผนที่จะทำงานประจำต่อภยันหลังเกณฑ์” มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับน้อย

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่างไว้

1. พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการ โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการในด้านบทบาทในครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งทดสอบค่าต่อส่วนต่างกันของ Scheffe's test. พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีสถานภาพสมรสคู่ มีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุในด้านบทบาทในครอบครัวสูงกว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีสถานภาพโสดอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพยาบาลวิชาชีพที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน คู่อื่นๆ มีการ เทรียมตัวด้านบทบาทในครอบครัวไม่แตกต่างกัน

2. พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่มีจำนวนบุตรต่างกัน มี การเตรียมตัวก่อนการเกี้ยวนอยุรักษารโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีจำนวนบุตรต่างกัน มีการเตรียมตัวก่อน การเกี้ยวนอยุรักษาร ในด้านบทบาทในครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ จึงทำการทดสอบระหว่างกลุ่มโดยทดสอบรายคู่ตามวิธี การของ Scheffe's test พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีบุตรจำนวน 2 คน และบุตรจำนวนตั้งแต่ 3 คน มีการเตรียมตัวก่อนการเกี้ยวนอยุรักษารด้านบทบาทในครอบครัวสูงกว่าพยาบาลวิชาชีพที่ไม่มี บุตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพยาบาลวิชาชีพที่มีจำนวนบุตรต่างกัน คู่อื่นๆ มี การเตรียมตัวก่อนการเกี้ยวนอยุรักษารด้านบทบาทในครอบครัวไม่แตกต่างกัน

3. พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีภูมิการศึกษาสูงสุด ต่างกัน มีการเตรียมตัวก่อนการเกี้ยวนอยุรักษารโดยส่วนรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีตำแหน่งปัจจุบันต่าง กัน มีการเตรียมตัวก่อนการเกี้ยวนอยุรักษารโดยส่วนรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีจำนวนปีก่อนการ เกี้ยวนอยุรักษารต่างกัน มีการเตรียมตัวก่อนการเกี้ยวนอยุรักษารโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีจำนวนปีก่อนเกี้ยวนอยุรักษารต่างกัน มีการเตรียมตัวก่อนการเกี้ยวนอยุรักษารในด้านสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ จึงทำการทดสอบระหว่างกลุ่มโดยทดสอบรายคู่ ตามวิธีการของ Scheffe's test พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีจำนวน 10 ปีก่อนเกี้ยวนอยุรักษารมี การเตรียมตัวก่อนเกี้ยวนอยุรักษารด้านสุขภาพสูงกว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีจำนวน 15 ปีก่อนเกี้ยวน อยุรักษาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพยาบาล วิชาชีพที่มีจำนวนปีก่อนเกี้ยวน อยุรักษารต่างกันคู่อื่นๆ มีการเตรียมตัวก่อนเกี้ยวนอยุรักษารด้านสุขภาพไม่แตกต่างกัน

6. พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการเตรียมตัวก่อนการเกี้ยวนอยุรักษารโดยส่วนรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

7. พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีลักษณะครอบครัวต่างกัน มีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการโดยส่วนรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

8. พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีภาวะสุขภาพต่างกัน มีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการโดยส่วนรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

9. พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีโรคประจำตัวต่างกัน มีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีโรคประจำตัวต่างกันมีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุในด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านที่อยู่อาศัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพยาบาลวิชาชีพกลุ่มที่มีโรคประจำตัวมีการเตรียมตัวก่อนเกณฑ์สูงกว่าพยาบาลกลุ่มที่ไม่มีโรคประจำตัว

10. พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีงานอดิเรกต่างกัน มีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีงานอดิเรกต่างกันมีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุในด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านที่อยู่อาศัย และด้านการใช้เวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพยาบาลวิชาชีพกลุ่มที่มีงานอดิเรก มีการเตรียมตัวก่อนเกณฑ์สูงกว่าพยาบาลกลุ่มที่ไม่มีงานอดิเรก

11. พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุขที่มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการสูงอายุต่างกัน มีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการโดยส่วนรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภิปรายผล

1. การเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุขโดยส่วนรวมทุกด้าน พบว่า มีการเตรียมตัวอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พยาบาลวิชาชีพที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อยก่อนเกณฑ์อยู่ในช่วง 15 ปีก่อน เกณฑ์เป็นส่วนใหญ่และ 20 ปี ก่อนเกณฑ์อายุของลงมา ซึ่งเป็นวัยกลางคน แม้จะระยะนี้ร่างกายจะเริ่มเสื่อมสมรรถภาพแล้วก็ตาม โดยเฉพาะผู้หญิงที่มักประสบกับความยุ่งยากทางกายและใจในระยะต่าง ๆ ของการหมวดประจำเดือนแต่ตามทฤษฎีการพัฒนาคนของอธิคสัน กล่าวว่า เป็นช่วงวัยที่มีความทะเยอทะยาน มีความคิดสร้างสรรค์ต่าง ๆ ต้องการความสำเร็จในชีวิต ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างยังคงใช้ชีวิตแบบคนรุ่นเก่า ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งยังมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการสร้างอาชญากรอยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงยังมีแนวความคิดแบบคนรุ่นเก่า ที่ว่า เป็นช่วงระยะเวลาที่เริ่วเกินไปสำหรับการเตรียมตัวก่อนเกณฑ์อายุราชการ นอกจากนี้แลวยังมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับดี คือมีรายได้เดือนละ 20,001-30,000 บาท และมีสถานภาพสมรสครู่ มีลักษณะครอบครัวแบบครอบครัวเดียว คืออยู่กับคู่สมรสและบุตร มีบุตรจำนวน 2 คน เป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้ไม่มีภาระทางเศรษฐกิจมากนัก เมื่อรวมรายได้ของตนเอง และของคู่สมรสแล้ว จึงพอเพียงกับการดำรงชีพ ปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าว อาจเป็นสาเหตุให้การเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์ อาชญาราชการของพยาบาลวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลางก็เป็นได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของศศิตา นิรันดร์ชาติ (2541) ที่ศึกษาความต้องการการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์ของข้าราชการก่อนเกณฑ์ในหน่วยงานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในส่วนกลาง พบว่า ข้าราชการมีความต้องการการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการของพยาบาลวิชาชีพ ด้านสุขภาพ อยู่ในระดับดี ทั้งนี้เนื่องจากพยาบาลวิชาชีพที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีภูมิการศึกษาสูง คือปริญญาตรี ตามแนวคิดของโอเร็ม (Orem, 1985: 175) เชื่อว่า การศึกษาเป็นสื่อสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ทักษะและการมีทัศนคติที่ดีต่อการดูแลตนของเพาะกายการศึกษาจะทำให้บุคคลมีทักษะในการแสวงหาข้อมูล ตลอดจนการใช้แหล่งประโยชน์ต่าง ๆ ได้ดีกว่าบุคคลที่มีการศึกษาต่ำกว่า ประกอบกับส่วนใหญ่มีภาวะสุขภาพแข็งแรงปานกลาง ป่วยเป็นบางครั้งจึงทำให้ต้องความสำคัญและใส่ใจต่อการดูแลสุขภาพมากขึ้น นอกจากนี้แลวยังมีการปฏิบัติดนในกรับประทานอาหารครบ 3 มื้อและครบ 5 หมู่ การพယายามดีมัม รับประทานปลาเล็กปลาน้อย ผักใบเขียว ไม่รับประทานอาหารประเภทไขมัน และพယายามควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็น เพราะโดยธรรมชาติของเพศหญิงที่มักใส่ใจต่อความสวยงามของรูปร่าง และภาพลักษณ์ของตนเอง จึงเป็นสาเหตุส่งเสริมให้ยังรับประทานในเรื่อง

การรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพมากยิ่งขึ้นอีกด้วย และจากลักษณะการทำงานของพยาบาลที่เป็นงานบริการสังคมและมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ต้องดูแลผู้ป่วยตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยสุดท้ายของชีวิต จึงมีส่วนส่งเสริมให้พยาบาลวิชาชีพมีการเตรียมจิตใจและยอมรับสภาพต่อการเกษียณอายุได้ เช่นกัน

ส่วนการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุราชการของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในด้านการเงิน ด้านที่อยู่อาศัย ด้านบทบาทในครอบครัว และด้านการใช้เวลาอยู่ในระดับปานกลาง ขอanalyse ได้ดังนี้

ด้านการเงิน อาจเป็นเพราะ พยาบาลวิชาชีพที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับดี คือ มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท และส่วนใหญ่มีสภาพสมรสคู่ มีลักษณะครอบครัวเดียว คืออยู่กับคู่สมรสและบุตร มีบุตรจำนวน 2 คน ประกอบกับมีการวางแผนการใช้จ่ายภายในครอบครัว หรือมีการวางแผนรายรับ-รายจ่ายประจำวันอยู่ในระดับดีอยู่แล้ว ทำให้มีความกับรายได้ของคู่สมรสแล้ว จึงเป็นรายได้ที่เพียงพอต่อการครองชีพของครอบครัว นอกจากนี้แล้ว การทำงานในระบบราชการยังมีการรับเงินบำนาญ บำนาญหรือกองทุน กบข. ภายหลังการเกษียณ โดยการตัดสินใจของผู้รับราชการ ซึ่งเป็นการประกันความมั่นคงให้กับชีวิตภายหลังเกษียณได้ สิ่งเหล่านี้อาจมีส่วนทำให้การเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุราชการของพยาบาลวิชาชีพในด้านการเงินอยู่ในระดับปานกลางได้ เช่นกัน

ด้านที่อยู่อาศัย พบว่า พยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีค่าตอบแทนเฉลี่ยของการทำงานสถานที่อยู่อาศัยและกำหนดได้ว่าจะอยู่กับผู้ใดภายหลังเกษียณ มีการปรับปุงหรือซ้อม章程บ้านเพื่อให้มีสถานที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ รวมถึงศึกษาเกี่ยวกับลักษณะที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุในระดับดี อีกทั้งให้ความสนใจต่อการถ่ายเงินสวัสดิการของรัฐเพื่อสร้างที่อยู่อาศัยที่รัฐจัดให้รวมถึงศึกษาถึงสถานสงเคราะห์ของผู้สูงอายุต่าง ๆ ในประเทศไทยอยู่ในระดับน้อย จากข้อสนับสนุนดังกล่าวอาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความพร้อมเกี่ยวกับสภาพที่อยู่อาศัยอยู่แล้วก็เป็นได้ จึงทำให้มีการเตรียมตัวก่อนเกษียณด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านบทบาทในครอบครัว อาจเป็นเพราะพยาบาลกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ และมีลักษณะครอบครัวที่อยู่กับคู่สมรสและบุตร ประกอบกับมีการให้ความสนใจต่อการใช้บริการของรัฐและเอกชนในด้านที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุอยู่ในระดับน้อยและมีความพร้อมที่จะเป็นผู้ให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ แก่สมาชิกในครอบครัว เป็นผู้ช่วยเหลือครอบครัวด้านเศรษฐกิจ

และพร้อมที่จะปรับตัวเข้ากับการดำเนินชีวิตของสมาชิกในครอบครัวอยู่ในระดับดี แสดงว่า พยาบาลวิชาชีพมีความพร้อมต่อการปรับบทบาทของตนเชิงภายนอกสังคม เนื่องจากต้องมีการเตรียมตัวก่อนเกษียณของพยาบาลวิชาชีพอายุในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พีระสินธ์ คำนวนศิลป์และคณะ (2523) สรุปได้ว่า ผู้สูงอายุไทยเชื่อว่าตนเองยังมีประโยชน์ต่อ ครอบครัวมากกว่าสังคมโดยรวม เพราะมีชีวิตผูกพันกับครอบครัว และรักจะอยู่กับครอบครัว

ด้านการใช้เวลา อาจเป็นเพราะ พยาบาลวิชาชีพที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้มีงานอดิเรก ประกอบกับการมีสถานภาพสมรสคู่ และมีลักษณะครอบครัวที่อยู่กับคู่สมรสและบุตร ทำให้ต้องมีภาวะหน้าที่ในการดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว นอกจากนี้ พบว่า มีการวางแผนที่จะทำงานต่อภายนหลังเกษียณอยู่ในระดับน้อย แสดงว่าพยาบาลวิชาชีพได้มีการบริหารเวลา ว่างในช่วงเวลาหลังจากการทำงานได้อยู่แล้ว จึงทำให้มีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอย่างชำนาญ การในด้านการใช้เวลาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เชมิกา ยามะรัต (2527) ที่พบว่า การทำงานอดิเรกมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในชีวิต

2. ผลการทดสอบการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังนี้

ผลการทดสอบการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุราชการของพยาบาลวิชาชีพที่มีสถานภาพสมรสต่างกันโดยส่วนรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี สถานภาพสมรสคู่ และมีสถานภาพโสด หรือ หม้าย หรือ แยกกันจำนวนเพียงเล็กน้อย

เมื่อพิจารณารายด้าน พนักงานแต่ละคนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้าน บทบาทในครอบครัวโดยพยาบาลที่มีสถานภาพสมรสคู่มีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอยู่ในด้าน บทบาทในครอบครัวสูงกว่าพยาบาลที่มีสภาพโสด ซึ่งสอดคล้องกับ เชมิกา ยามะรัต (2527) ที่พบว่าผู้สูงอายุที่อยู่ร่วมกับคู่สมรสจะมีความพึงพอใจในชีวิตสูงกว่าผู้สูงอายุที่เป็นโสด หม้าย หรือ แยกกันอยู่ ทั้งนี้เนื่องจาก บุคคลที่มีคู่ชีวิตจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมมาก และการสนับสนุนทางสังคมจากคู่ชีวิตจะเป็นเครื่องกันความเครียดหรือดูดซับความเครียดทำให้เป็นบุคคลมีสุขภาพจิตดีมีการปรับตัวด้านอัตโนมัติ (Orem,1985:175) ทำให้เห็นคุณค่าของตน สร้างให้มีการ แสดงบทบาทหน้าที่ของตนเองได้อย่างเหมาะสม (George,1985:306)

ผลการทดสอบการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุราชการของพยาบาลวิชาชีพที่มีจำนวนบุตรต่างกันโดยส่วนรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วน

ในญี่ปุ่นจำนวน 2 คน ซึ่งเป็นจำนวนที่ไม่มาก ประกอบกับมีลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวเดียวที่อยู่กับคู่สมรสและบุตร ทำให้ไม่มีภาระทางเศรษฐกิจมาก และการมีรายได้ต่อเดือนติด ทำให้การดำรงชีพเพียงพอ จึงอาจทำให้การศึกษาครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

เมื่อพิจารณารายด้าน พบรความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านบทบาทในครอบครัว โดยพยานบานลที่มีบุตรจำนวน 2 คน และบุตรจำนวน 3 คน มีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อย่างไร การด้านบทบาทในครอบครัวสูงกว่าพยานบานลที่ไม่มีบุตร ทั้งนี้อธิบายได้จาก ทฤษฎีการปรับตัวของร้อย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนบุตร 2 คน เป็นจำนวนสูงสุด การมีบุตรทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการเรียนรู้ในการปรับตัว การมีบุตรจำนวน 2 คนนั้น อีกเป็นสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นกับตัวบุคคลที่ทำให้บุคคลต้องมีการปรับตัวเพื่อรักษาความมั่นคงในตนเอง ประกอบกับการมีลักษณะครอบครัวที่อยู่กับคู่สมรสและบุตร การที่มีสถานภาพคู่และอยู่กับคู่สมรส ทำให้สามารถพูดคุยปรึกษาหารือเรื่องวางแผนในเรื่องต่าง ๆ ได้ มีความเข้าใจซึ้งกันและกัน เป็นแรงสนับสนุนทางสังคม จึงช่วยให้มีการปรับตัวที่ดี (พาร์คินสัน และคณะ, 2531:75-76) โดยมีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อย่างไร การโดยการปรับนบทบาทหน้าที่ เป็นการปรับปูจัดตัวเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางสังคม เป็นการกระทำการตามบทบาทที่สังคมคาดหวังได้อย่างเหมาะสม (George, 1986:301)

ผลการทดสอบการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อย่างไรการของพยานบานลวิชาชีพที่มีภาระศึกษาต่างกันโดยส่วนรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของ Morgan (Morgan, 1962) ที่พบว่า ผู้หญิงที่มีภาระศึกษาสูงจะมีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อย่างดีกว่าผู้หญิงที่มีภาระศึกษาต่ำกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีภาระศึกษาต่ำกว่าบุรุษญี่ปุ่นมีจำนวนน้อย และส่วนใหญ่มีภาวะสุขภาพแข็งแรงปานกลาง ป่วยเป็นบางครั้ง จึงทำให้ใส่ใจต่อการดูแลสุขภาพมากขึ้น อีกทั้งการมีภาระศึกษาทางการพยานบานลซึ่งเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพรวมถึงลักษณะงานของพยานบานลที่ต้องเป็นผู้สังเสริมภาวะสุขภาพอยู่แล้ว จึงทำให้การศึกษาครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

ผลการทดสอบการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อย่างไรการของพยานบานลวิชาชีพที่มีตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน โดยส่วนรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของ กันกรรณศิลปกรรมพิเศษ (2527:60-63) และพิชญางរณ์ มูลศิลป์(2536:405-406) ที่พบว่าข้าราชการที่มีระดับตำแหน่งหน้าที่การทำงานสูง จะมีการปรับตัวภายนหลังเกณฑ์อย่างดีกว่าข้าราชการที่มีระดับตำแหน่งหน้าที่การทำงานต่ำกว่า และขัดแย้งกับการศึกษาของ Stephanie D.winggins;1996:581-594) ที่พบว่าพยานบานลที่อยู่ในระดับผู้บริหาร ซึ่งมีรายได้สูงจะมีการเตรียมตัวดีกว่าพยานบานลปฏิการเนื่องจากรายได้ต่ำกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องจากลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้าราชการทั้งหมด และแบ่งกลุ่มตามตำแหน่งหน้าที่การงานโดยใช้ลักษณะงาน เป็นเกณฑ์ ดังนั้นจึงมีกลุ่มผู้บริหารระดับกลาง มีจำนวนมากที่สุด สรุว่าผู้บริหารระดับสูง พยานาล ปฏิบัติการและผู้อำนวยการมีจำนวนน้อย ประกอบกับลักษณะงานในด้านบริหารของผู้บริหาร ระดับสูงและระดับกลางของพยานาล ค่อนข้างใกล้เคียงกัน จึงทำให้การศึกษาครั้งนี้ไม่เป็นไปตาม สมมติฐานที่วางไว้

ผลการทดสอบการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุราชการของพยานาลวิชาชีพที่มีจำนวน ปีก่อนเกษียณอายุราชการต่างกัน โดยสรุวรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน คือ มีจำนวนปีก่อนเกษียณ 15 ปี และ 20 ปีก่อนเกษียณ มากตามลำดับ ประกอบกับมีรายได้ค่อนข้างสูง คือรายได้เดือนละ 20,001-30,000 บาท และมี การศึกษาดี จึงทำให้การศึกษาครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

เมื่อพิจารณาทางรายด้าน พนักงานแต่ก็ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน ด้านสุขภาพ โดยพยานาลที่มีจำนวนปี 10 ปีก่อนเกษียณ มีการเตรียมตัวก่อนเกษียณด้านสุขภาพ สูงกว่าพยานาลที่มีจำนวนปี 15 ปีก่อนเกษียณ ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนปี 10 ปีก่อนเกษียณ เป็นช่วงที่บุคคลรู้สึกว่าตนเองอายุมากขึ้นและเริ่มมีความไม่ดุขสบายนามความเสื่อมของร่างกายจากการสูงอายุมากขึ้น ประกอบกับมีภาวะสุขภาพไม่แข็งแรงป่วยเป็นบางครั้งเป็นส่วนใหญ่ จึงนำไปสู่การทำกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคเพื่อกำหนดสุขภาพอนามัยที่ดี

ผลการทดสอบการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุราชการของพยานาลวิชาชีพที่มีลักษณะ ครอบครัวต่างกัน โดยสรุวรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ขัดแย้งกับการวิจัยของ พิชญากรณ์ มูลศิลป์ และคณะ (2536: 405-416) ที่พบว่า ผู้สูงอายุที่มีลักษณะความเป็นอยู่ในครอบครัวต่างกัน มีการ ปรับตัวภายนหลังเกษียณอายุแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน คือ สถานภาพสมรสคู่ มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท ส่วนใหญ่มีจำนวนบุตร 2 คน จำนวนปีก่อนเกษียณ 10 ปี มีภาวะสุขภาพไม่แข็งแรงป่วยเป็นบางครั้ง และส่วนใหญ่เป็นผู้มี งานอดิเรก ดังนั้นจึงอาจทำให้ผลการศึกษาครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

ผลการทดสอบการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุราชการของพยานาลวิชาชีพที่มีภาวะสุขภาพต่างกันโดยสรุวรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งทดสอบคล้องกับ พิชญากรณ์ มูลศิลป์ (2536:405-416) ที่พบว่าผู้สูงอายุที่มีภาวะด้านสุขภาพต่างกัน มีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะสิ่งแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน คือ ระดับการศึกษาปริญญาตรี ทำให้บุคคลมีทักษะ

ในการแสวงหาข้อมูลตลอดจนการใช้แหล่งประโยชน์ต่างๆ ได้เท่าๆ กัน และสถานภาพสมรสคู่ที่คล้ายคลึงกัน จะทำให้บุคคลได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากคู่ชีวิตที่เคยดูแลช่วยเหลือเขาใจใส่ด้านสุขภาพ รวมถึงมีเศรษฐฐานะที่ใกล้เคียงกันทำให้บุคคลสามารถได้ตอบสนองความต้องการพื้นฐานและมีแหล่งประโยชน์ที่จะช่วยให้มีการเตรียมตัวในการดูแลสุขภาพและเตรียมปัจจัยต่างๆ เพื่อให้เกิดความพร้อมในการดำรงชีวิตเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุได้มีเท่าๆ กัน นอกจากนี้โดยส่วนรวมแล้วเพศหญิงมักจะห่วงใยในภาพลักษณ์ของตนเองจึงให้ความสำคัญและใส่ใจต่อการดูแลสุขภาพเป็นประจำอยู่แล้ว สิ่งเหล่านี้อาจทำให้การศึกษาครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

ผลการทดสอบการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการของพยาบาลวิชาชีพ ที่มีโรคประจำตัวต่างกัน โดยส่วนรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเกิดจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีโรคประจำตัวที่ไม่ร้ายแรง และส่วนใหญ่เกิดจากความเสื่อมทางสรีรวิภาพ เช่น โรคกระดูกป่วยข้อ ซึ่งไม่ใช่โรคที่เป็นภาวะวิกฤต หรือคุณภาพต่อชีวิตความเป็นอยู่ จึงทำให้การศึกษาครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

เมื่อพิจารณาทางรายด้าน พบรความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านที่อยู่อาศัย โดยพยาบาลที่มีโรคประจำตัว มีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุ ด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านที่อยู่อาศัยสูงกว่าพยาบาลที่ไม่มีโรคประจำตัว ทั้งนี้ อธิบายได้จากทฤษฎีการปรับตัวของรอย เนื่องจากกลุ่มพยาบาลที่มีโรคประจำตัว เกิดการเรียนรู้ในการปรับตัว การมีโรคประจำตัว คือ สิ่งเร้าที่บุคคลกำลังเผชิญ ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ และมีบุตรที่ต้องรับผิดชอบเลี้ยงดู ดังนั้นจึงมีการปรับตัวโดยมีการเตรียมตัวก่อนเกณฑ์อายุราชการ ด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านที่อยู่อาศัย เพื่อที่จะรักษาความสมดุลของระบบบุคคลนี้ไว้

ผลการทดสอบการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการของพยาบาลวิชาชีพที่มีงานอดิเรกต่างกัน โดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาทางรายด้าน พบรความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านสุขภาพ การเงิน ที่อยู่อาศัย และการใช้เวลา โดยพยาบาลที่มีงานอดิเรกมีการเตรียมตัวก่อนการเกณฑ์อายุราชการ ด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านที่อยู่อาศัย และด้านการใช้เวลา สูงกว่าพยาบาลที่ไม่มีงานอดิเรก ทั้งนี้อธิบายได้โดยทฤษฎีการมีกิจกรรมร่วมกัน (The Activity Theory) ซึ่งทฤษฎีที่แนะนำการรักษาระดับของกิจกรรมที่จะให้คงไว้ และให้เหมาะสมกับกระบวนการสร้างอาชญา เพื่อการมีกิจกรรมจะทำให้ภาวะสภาพร่างกาย จิตใจ และสังคมดีมากขึ้น ฉะนั้นการที่กลุ่ม

ตัวอย่างมีงานอดิเรกจึงเป็นการพัฒนาตนของต่อบทบาทใหม่ ซึ่งมีการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุที่ดีกว่าก่อนไม่มีงานอดิเรก

ผลการทดสอบการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุราชการของพยาบาลวิชาชีพที่มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการการสูงอายุต่างกัน โดยส่วนรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน และขัดแย้งกับการวิจัยของสเตฟานี (Stephanie D. Wiggins;1996 : 581-594) ที่พบว่า พยาบาลที่มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพแท้จริงต่างกัน จะมีการวางแผนเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุราชการที่แท้จริงต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจาก จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้พอใช้และความรู้ปานกลาง มีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน และร้อยละ 55.8 มีความรู้อยู่ในระดับพอใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุและกระบวนการการสูงอายุโดยเฉพาะเกี่ยวกับทฤษฎีการสูงอายุยังไม่เป็นที่รู้จักของบุคคลในวัยนี้ อีกทั้งขาดแคลนงบประมาณในการที่จะศึกษาหาความรู้ ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการการสูงอายุไม่เพียงพอเท่าที่ควรจะเป็น ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้การศึกษาครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

การผลของการวิจัยพบว่า การเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุของพยาบาลวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง ในกรณีที่จะพัฒนาให้อยู่ในระดับที่มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นนั้น สิ่งหนึ่งที่สำคัญคือ การมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการการสูงอายุ และทฤษฎีการสูงอายุ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นกุญแจที่นำไปสู่ความเข้าใจในความสูงอายุมากขึ้น และจะส่งผลต่อการมีภาวะสุขภาพที่ดี จากการสำรวจพบว่า พยาบาลวิชาชีพยังมีความรู้เกี่ยวกับการสูงอายุรวมถึงสิ่งที่ควรเตรียมตัวเพื่อการเกษียณอายุไม่เพียงพอ แต่เริ่มที่จะให้ความสนใจกับการเตรียมตัวก่อนเกษียณเร็วขึ้น คือ 10 ปีก่อนเกษียณ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติตามนี้

1. ควรเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุ กับผู้ที่เริ่มเข้าสู่วัยกลางคน โดยมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการสูงอายุ ทฤษฎีการสูงอายุ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางกาย จิต สังคม ในวัยสูงอายุ
2. ควรเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จำเป็นในการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุสำหรับผู้ที่จะเกษียณอายุ
3. ควรมีแหล่งงบประมาณในการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการสูงอายุ สำหรับบุคลากร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ความมีการศึกษาในเรื่องเดียวกันโดยศึกษาในกลุ่มประชากรที่เป็นอาจารย์พยาบาลหรือสตรีในอาชีพอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุราชการที่ครอบคลุมทุกกลุ่ม
2. ศึกษาเชิงความเป็นอยู่ของพยาบาลหลังเกษียณอายุราชการเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบเป็นแนวทางในการเผยแพร่ความรู้ในการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย